

For lønmodtagerne bliver glade, de selvstændige erhvervsdrivende bliver glade – Håndværksrådet har peget på, hvor hårdt det har belastet dens medlemskreds – og arbejdsløshedskasserne bliver altså også glade, og det er jo i og for sig sjældent, at vi er enige om at gøre så mange glade på én gang.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Tilmelding af kontanthjælpsmodtagere, aktivering ved raskmelding).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 5/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Lovforslaget har til formål at sikre, at ledige kontanthjælpsmodtagere, der er ubetinget til rådighed for arbejdsmarkedet, tilmeldes arbejdsformidlingen.

Ved tilmeldingen sker der en grundregistrering, så arbejdsformidlingen får de relevante oplysninger om de lediges forudsætninger på arbejdsmarkedet. Det er selvfølgelig af afgørende betydning, når denne gruppe af ledige skal formidles arbejde, og det giver dem jo også nye muligheder for at få et job.

Det andet punkt i lovforslaget omfatter ledige, der bliver sygemeldt i dagpengeperioden og først raskmeldes, når de kommer ind i aktivpe-

rioden, altså typisk efter 2 års ledighed. Den gruppe af ledige får nu ved raskmelding tilbudt aktivering.

Forslaget skal således sikre, dels at kontanthjælpsmodtagere hurtigst muligt får fast tilknytning til arbejdsmarkedet, og dels at ledige, der har været syge, hurtigst muligt igen får tilknytning til arbejdsmarkedet.

Socialdemokratiet tilslutter sig lovforslaget.

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre tilslutter sig lovforslaget. Det ligger i forlængelse af forståelsen omkring finansloven.

Som nævnt tidligere er det ikke vores langsigtede model for, hvordan man formidler arbejde til de ledige, men det er en model, vi kan bruge her og nu, så vi er glade for forslaget.

Både punktet om kontanthjælpsmodtagernes tilmelding til og grundregistrering i arbejdsformidlingssystemet og punktet om, at ledige, der rammes af sygdom, ikke skal have udskudt deres aktivperiode, er vi helt med på. Det er et godt forslag.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti er også positivt indstillet over for lovforslaget. Det lægger i forlængelse af den aftale, der blev indgået i løbet af finanslovnatten.

Det, at kommunerne får pligt til at tilmelde kontanthjælpsmodtagerne til AF, kan vi selvfølgelig støtte, for det vil skabe noget mere fleksibilitet i systemet. Og den særlige aktiveringsindsats for de forsikrede ledige, der er sygemeldt, synes vi også er fornuftig.

Så alt i alt er det et godt forslag, som vi kan støtte.

Aage Frandsen (SF):

Som både Venstres og De Konservatives ordførere har sagt, er det her en del af den forståelse omkring finansloven, som regeringen har med Venstre og De Konservative.

Vi har ikke del i den aftale, og vi har under finanslovforhandlingerne sagt, at vi ikke ønsker at have del i aftalen, fordi den har et indhold, som, i hvert fald når det drejer sig om signalet, helt klart siger, at det er på den arbejdsløse side, problemerne ligger.

Det drejer sig om to elementer, hvoraf det ene element også er indeholdt i det, som lå i socialministerens forslag, som vi tidligere har behandlet, og som vores partis ordfører, hr. Villy Søvnald, gjorde nærmere rede for, og det

er de samme synspunkter, der gælder i denne forbindelse, nemlig med hensyn til, om man kan kalde det dobbeltregistrering.

Med hensyn til de sygemeldte, er vi også tilhængere af, at de hurtigst muligt kan komme i arbejde, efter at de har været syge, men der ligger jo også i det her forslag, sådan som vi læser det, en art mistænkeliggørelse af, at de måske ikke er helt rigtigt syge. Og vi synes, en række ting i det her forslag giver udtryk for den ensidige opfattelse, at det er hos de arbejdsløse, problemerne ligger, hvorimod vi mener, at det i langt højere grad er på arbejdsmarkedet, problemerne ligger.

Og netop på grund af dét, men også på grund af, at vi overhovedet ikke har haft indflydelse på lovforslaget, kan vi ikke give vores tilslutning til forslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget er, som det er sagt flere gange, en del af den forståelse med Venstre og De Konservative, som er opnået omkring finansloven.

Det handler for det første om, at sygemeldte dagpengemodtagere under bestemte forudsætninger, hvis de raskmeldes inden udløbet af aktiveringsperioden, kan få et aktiveringstilbud.

Dernæst er der i det et interessant forslag om, at arbejdsformidlingen skal kobles sammen med det kommunale aktiveringssystem. Det tror vi kan udvikle sig til en god idé.

Vi støtter lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Hr. Aage Frandsens argument eller i hvert fald ét af argumenterne – og det lød nærmest, som om det var et af de meget væsentlige argumenter – for at sige nej til forslaget var, at SF ikke havde haft indflydelse på forslaget.

Fremskridtspartiet har heller ikke haft indflydelse på det her forslag, men det afholder os nu ikke fra at stemme for et godt forslag, når det foreligger, uanset hvem der har fremsat det, og forslaget er et godt forslag.

Jeg skal ikke gentage, hvad de øvrige ordførere har været inde på, for de har godt og grundigt refereret, hvad forslaget går ud på.

Fremskridtspartiet støtter lovforslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Lovforslaget har to dele.

Den første del går ud på, at ledige på sygedagpenge skal gives et aktiveringstilbud ved deres raskmelding, hvis sygeperioden slutter på

et tidspunkt, hvor de ledige ellers ville være gået ind i aktivperioden.

Der er samtidig nedsat en arbejdsgruppe under ministeriet, som skal kortlægge, hvorvidt ledige snyder sig fra aktivering ved at sygemelde sig. Men nu kan man jo også blive syg af andre grunde, f.eks. sygdom, og i vores øjne er forslaget endnu et led i en hetz mod de arbejdsløse, idet man fremstiller det på den måde, at arbejdsledigheden er den arbejdsløses skyld.

Det virker som endnu et af de straffe- og jeg skal komme efter dig-forslag, som i virkeligheden skaber situationer, hvor man i stedet for at hjælpe folk på plads på det ordinære arbejdsmarked giver dem endnu et puf ned ad den sociale rutschebane.

Vi kan ikke benægte, at der kan findes grupper af langtidsledige, som er bange for at komme ud på arbejdsmarkedet eller vil undgå et eller andet lidet attraktivt tilbud, og som kan finde på den sidste udvej at sygemelde sig, men problemet er, at de ikke længere har nogen rettigheder med hensyn til selv at vælge, hvad de ønsker at beskæftige sig med sig i deres arbejdsliv, hvilke kolleger de vil omgås, og hvilke udfordringer de har brug for i tilværelsen, og at de ofte tvinges ud af deres faglige organisationer og afskrives fra den efteruddannelse, der findes her.

Vi synes, det halter alvorligt med rettingerne for de ledige.

For langtidsledige i aktivering findes der f.eks. ingen fine rapporter om det psykiske arbejdsmiljø eller om medindflydelse eller for den sags skyld debatindlæg om det udviklende arbejde. Det er kun noget, som gælder for folk i rigtigt arbejde på det rigtige arbejdsmarked.

Det er de mere udsatte grupper, man vil sætte tommeskruerne på med det her forslag og dermed lægge endnu en mursten på muren mellem »de rigtige« og »de forkerte«, nemlig de udstødte.

Vi tager dog til efterretning, at der kan ske dispensation, hvis man ud fra en individuel vurdering skønner, at den raskmeldte kan skaffe sig ordinært arbejde inden for kortere tid, så man undgår unødigt spild af aktiveringsressourcer.

Det lyder naturligvis udmærket, og vi vil gerne i udvalget gå seriøst ind i en vurdering af, hvilke situationer der fører til hvilke sanktioner, for vi mener jo også, at det kunne være godt at sikre langtidssyge hurtig hjælp med at komme tilbage til arbejdsmarkedet.

Men spørgsmålet er, om de ikke i lige så høj grad ville have noget ud af rigtig hjælp i form af en relevant efteruddannelse eller kurser inden for deres eget fag, hvis de altså stadig kan bestride det – eller evt. revalideringshjælp – frem for at blive kostet ud i en perspektivløs aktivering.

Og vi vil da gerne gøre det til genstand for en helt konkret vurdering, men vi indrømmer, at vi er stærkt skeptiske.

Den anden del af forslaget handler om, at kommunerne skal tilmelde kontanthjælpsmodtagerne, som alene har ledighed som problem, til arbejdsformidlingen, og det har vi ikke noget særligt imod, for vi kan godt se, at det dermed måske kan sikres, at arbejdsløse på den måde har mulighed for at komme ind på det normale arbejdsmarked. Men de to dele af lovforslaget har intet med hinanden at gøre, og vi vil igen opfordre ministeren til at dele det i de to forslag, som egentlig udgør forslagets bestanddele.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg lagde mærke til, at fru Jette Gottlieb igen brugte det udtryk, som har været brugt utallige gange her fra talerstolen af repræsentanter for Enhedslisten, nemlig at det er »en hetz mod de arbejdsløse«. Men hvis man ser på de to elementer i forslaget – og nu blev udtrykket også modereret med hensyn til det sidste element – er det jo absolut ikke en hetz mod de arbejdsløse, at de bliver tilmeldt arbejdsformidlingen, selv om de ikke er arbejdsløshedsforsikrede, men bistandsklienter.

Man kan jo ikke sige, at det er en hetz mod de arbejdsløse, at man sikrer aktivering af ledige, der har været syge i en længere periode, for man giver dem tværtimod en mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet hurtigst muligt. Og jeg synes da, det i stedet må betragtes som betydelig positivt, men jeg kan jo høre – og har hørt det utallige gange – at det gør det altså ikke i den terminologi, man bruger i Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nu lød det, som om hr. Jens Peter Vernersen ikke hørte helt rigtigt, for spørgsmålet om at tilmelde sig arbejdsformidlingen er faktisk et af de elementer i forslaget, som vi ikke har noget imod, for det giver måske mulighed for, at man kan blive hjulpet ind på det rigtige, ordinære,

normale arbejdsmarked, og det er ikke nogen dårlig ting.

Og hvad jeg sagde om hetzen mod de arbejdsløse, handler om, at man her taler om, at når folk bliver sygemeldt, er der måske mulighed for, at det ikke er ægte sygdom, der er årsagen, og det er den type hetz, jeg ikke bryder mig om, for det er en måde at mistænkeliggøre de arbejdsløse på ved at hævde, at der ikke er rent trav i en sygemelding.

Det kan da godt være, at det nogle gange er tilfældet, men det er jo ikke det, der er normen. Og jeg kunne forstå logikken, hvis der, i det øjeblik den sygemeldte så bliver rask, var tale om et aktiveringstilbud, som den raskmeldte nu havde mulighed for selv at vælge til eller fra, for så ville det øge den vifte af tilbud, som man får, når man har været syg, men det, der er problemet i det, er jo, at det er det ikke.

Det er jo en ret og en pligt, som det hedder, og med det kodesprog betyder det altså, at man mister sin dagpenget, hvis man siger nej, og derfor er det ikke en øget vifte af tilbud. Det er tværtimod en øget tvang, fordi man er kommet i den menneskelige situation, at man er syg.

Og muligvis kan man også diskutere, om menneskerettighederne ikke bliver krænket her, fordi folk, der har været syge, og folk, der ikke har, forskelligstilles.

Vibeke Kiil (CD):

Centrum-Demokraterne støtter en skærpet aktiveringsindsats for ledige på sygedagpenge, og Centrum-Demokraterne støtter opstramningen af rådighedsforpligtelsen for modtagere af kontanthjælp.

Det er i alles interesse, at vi får styrket formidlingen af arbejde til ledige.

Poul Nødgaard (DF):

De to elementer, som dette forslag indeholder, har været nøje beskrevet af de forskellige ordførere, så det skal jeg springe over og blot sige, at Dansk Folkeparti kan støtte det foreliggende lovforslag, fordi begge elementer i forslaget er ganske udmærkede.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke de partier, der har støttet lovforslaget – og det er jo et bredt flertal i Folketinget, må man sige – og blot komme med et par bemærkninger til for så vidt både SF og Enhedslisten:

Der ligger altså det i forslaget, at hvis man har været syg i en længere periode, kan det være meget godt, at man ikke bare får lov til at være sig selv, når man er kommet ind i dagpengesystemet igen, men faktisk kommer tilbage til et dagpengesystem, som giver én nogle muligheder for at komme på fode og på banen igen.

Og det er jo ikke rigtigt fremstillet, at den måde, der aktiveres på i AF, er ved at baste og binde de ledige, for de fleste ledige får faktisk et tilbud, der gør dem bedre i stand til at få det, de allerhelst vil, nemlig et helt almindeligt arbejde.

Og det, der ligger i det her forslag, er sådan set, at når man har været væk i en sygeperiode, skal der måske en ekstra hånd på for at få folk ind i en aktiveringsperiode. Og der er jo ikke tale om, at det ikke godt kan være uddannelse. Om det er uddannelse eller jobtræning, eller hvad det måtte være, afhænger af en helt konkret vurdering.

Og jeg kan ikke helt forstå, hvorfor fru Jette Gottlieb igen ligesom vil lægge tilbudssiden for had, for fru Jette Gottlieb har som konsekvens af vores tidligere finanslovforståelse lige fået SFI's undersøgelse, som jo fortæller noget om, at jobtræning faktisk er et godt redskab og ikke et redskab, som presser folk ud af ordinær beskæftigelse, men et redskab, som fører frem til noget.

Hvis man bare tager sådan et arbejdsmarkedspolitisk redskab som jobrotationsprojekterne, er der jo en beskæftigelseseffekt på 85 pct.

Det vil sige, at 85 ud af 100 faktisk kommer i arbejde, men det gør de jo ikke, hvis de ikke kommer ind i tilbudssiden. Så er det, de hænger fast i dagpengesystemet på en u hensigtsmæssig måde og også i for lange perioder.

Tilbudssiden udgør rigtigt nok pligtsiden. Man har rettighederne til dagpenge, og man har pligten til at stå til rådighed for tilbud, der kan føre til arbejde, eller tilbud, som er et konkret arbejde. Jeg synes simpelt hen, det er så forkert fremstillet, når man lægger to sådanne rimelig godt afbalancerede principper for had, og det har jeg faktisk meget svært ved forholde mig seriøst til.

Det er jo heller ikke den virkelighed, som de ledige oplever; måske nok nogle få ledige, som fru Jette Gottlieb sagde. Det kan da godt være, at der er nogle få, som helst vil undgå aktivering og sådan noget, men det er jo ikke dem, vi taler om. Det er den store, sammenhængende gruppe af ledige, som synes, det er dybt tragisk og dybt ulykkeligt at være ledige. De oplever

faktisk ikke tilbudssiden på den måde, som fru Jette Gottlieb oplever den.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det er netop det, der er det fuldstændig springende punkt. Alt, hvad der indebærer øgede tilbud, øgede muligheder og en bredere vifte af tilbud, synes jeg er helt fint, og jeg synes specielt, det skal komme dem til gode, som har været udsat for en eller anden social begivenhed som f.eks. langvarig sygdom, et brækket ben, en brækket hånd, eller hvad det nu kan være.

Det, som støder mig, er, at hvis man er i den situation, at man har været syg, skal man pludselig have en anden type rettigheder, end hvis man ikke har været syg. Det kan indebære, at ens dagpengeperiode på den måde forkortes til halvandet år. Hvis man f.eks. brækker en hånd, forkortes dagpengeperioden reelt til halvandet år, fordi man i det halve år, hvor man går med sin brækkede arm, selvfølgelig ikke har nogen mulighed for at søge et job af en type, som man ikke kan betjene med sin brækkede hånd. Det betyder, at man taler om forskellige rettigheder for syge og for raske, og det kan jeg ikke acceptere.

Det springende punkt er rettighederne. Alt, hvad der er tilbud, er mægtig fint, og det vil jeg aldrig nogensinde bagtale.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Der er ikke med dette forslag tale om, at man forkorter den samlede periode. Den samlede periode vil være fem år, uanset om man har været syg i kortere eller længere tid på et hvilket som helst tidspunkt i enten dagpengeperioden eller aktivperioden. Der er ikke tale om en forkortelse. Det kan godt være, at der er en forkortelse af en dagpengeperiode på måske nogle måneder, hvad ved jeg, men det bliver så lagt til i den sidste ende som en del af aktivperioden, hvor der også er to principper, som meget fint flugter hinanden, nemlig rettigheder og pligter.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Forholdet er, at man med dette forslag pålægger nogle folk, som har været syge, nogle andre pligter, end man pålægger folk, som ikke har været syge, og det er en forskelsbehandling,

som ikke er rimelig. Jo mere vi snakker tilbud, jo bredere vi snakker om det, er det fint. Det er også fint, at man giver et ekstra puf til de folk, der har været syge. Det kan de have brug for, det er vældig fint, men det skal være et frit valg, et tilbud. Det skal være den ledige selv, som vurderer, hvad det er, som bedst bringer vedkommende i gang, når man nu har været i den her uheldige situation.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg tror, arbejdsministeren må erkende, at uanset hvor lange og hvor gode og hvor rigtige forklaringer der bliver givet her fra talerstolen, skal vi gentagne gange høre fra fru Jette Gottlieb, at det med at få et tilbud om aktivering betragter man i Enhedslisten som en straf.

Der er faktisk rigtig mange mennesker, der betragter det som en positiv fordel, og jeg vil også sige til arbejdsministeren, at hvis vi ikke var gået ind for den aktivering, var vores arbejdsmarkedspolitik ikke lykkedes i den grad, som den er. Det synes jeg er ærgerligt for ministeren, at fru Jette Gottlieb ikke har forståelse for.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Ja, det er lige før, jeg også synes, det er ærgerligt, men nu må jeg så prøve at gentage, for det er åbenbart nødvendigt: Der er ingen, jeg understreger, ingen indvendinger mod øgede tilbud. Der er ingen indvendinger mod en bredere vifte af tilbud, det være sig uddannelse, aktiveringstilbud, jobtræning, puljefob, hvad som helst. Der er ingen indvendinger.

Det, min indvending går ud på, er, at man pålægger disse bestemte mennesker nogle andre pligter. Man pålægger dem nogle andre ting, som de skal foretage sig, end man pålægger mennesker i det øvrige arbejdsmarkedssystem.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er lidt sært at høre, at Enhedslisten nu går ind for både rettigheder og pligter. Jeg tror egentlig ikke, der er en eneste gang, hvor arbejdsmarkedsløvgivningen har været til behandling her i Folketinget, som er endt med, at Enhedslisten har stemt for.

Ikke desto mindre har vi en arbejdsmarkedspolitik, som uden sidestykke er den bedste i Europa. Faktisk alle europæiske lande valfarter

til Danmark. I går havde jeg besøg af den belgiske arbejdsminister, fordi hun gerne ville høre noget om, hvordan det kan lade sig gøre, at vi nu både kan få folk opkvalificeret, få dem i beskæftigelse og ikke have nogen løninflation.

Det er, som om visse partier, herunder Enhedslisten, glemmer, at resultatsiden også står i et vist forhold til redskabssiden. Redskabssiden er altså rettigheder og pligter, det er muligheden for at afveje, hvad arbejdsmarkedet har behov for, hvad de ledige har mulighed for, og hvordan forudsætningen er for at få de ender til at nå sammen.

Det er jo lige præcis det, der er lykkedes, og det er kun lykkedes, fordi vi hele tiden har skruet lidt på nogle knapper både i forhold til systemet som sådan og i forhold til de ledige. Selvfølgelig kan man holde krudtet tørt i lang tid, men det må nu engang være svært at holde krudtet tørt ret meget længere, når man faktisk kan se, at det er en arbejdsmarkedspolitik, der virker, og at den virker bedre, end nogen af os havde forestillet sig for bare få år siden.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Der er i og for sig ikke noget underligt i, at Enhedslisten i al den tid, vi har siddet i Folketinget, har stemt imod langt de fleste arbejdsmarkedspolitiske forslag. Det hænger jo sammen med, at i al den tid, Enhedslisten har siddet i Folketinget, er det, der er foregået, nedskæringer, stramninger og forlængelse af antallet af uger til optjening, alt sammen ændringer, som har været en nedskæring af den arbejdsmarkedsreform, som arbejdsministeren selv fremlagde.

Hvis man læser fremsættelsestalen for den arbejdsmarkedsreform, som trådte i kraft den 1. januar 1994, kan man stort set ikke genkende et eneste af elementerne fra samtlige de meget positive ting, der lå i den fremsættelsestale, for de er blevet strammet og skåret væk i mellemtiden.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg må sige til fru Jette Gottlieb, at min pointe var, at det virker. Det virker faktisk. Folk kommer i beskæftigelse, og folk kommer i uddannelse. Mere end nogen sinde før i Danmarkshistorien er der folk, der er i uddannelse og i beskæftigelse, så uanset hvad man nu kan kalde det for af stramninger og nedskæringer, og uh, hvor er det elendigt, virker det faktisk sådan, at

folk flytter sig fra en passiv situation over i en aktiv situation, hvor de tjener deres egne penge, og det er det, de fleste gerne vil.

Det vil faktisk alle, der er i dagpengesystemet, måske bortset fra 1 pct. eller sådan noget lignende, men det er jo ikke dem, der er interessante. De fleste vil gerne i beskæftigelse, og det kommer de ved, at vi en gang imellem også tør være parat til at justere nogle af de ting, som vi kan se er for slappe.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Promillekørsel m.v.).

Af trafikministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 20/11 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører, hr. Erling Christensen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Før sommerferien besluttede vi her i Tinget at nedsætte promillegrænsen fra 0,8 til 0,5. Vi skal altså ikke med dette forslag diskutere promillegrænser.

I andre lande måler man alkoholkoncentrationen i udåndingsluften for at fastslå, om førere af motorkøretøjer kører promille- eller spirituskørsel. Med loven fra i sommer besluttede vi at indføre denne målemetode også i Danmark.

Der har nu vist sig berettiget usikkerhed ved den nye målemetode, og den er retssikkerheds-

mæssigt betænkelig, vurderer kloge jurister og retsmedicinere. Indtil denne usikkerhed er fjernet, foreslår trafikministeren, at vi bevarer den kendte målemetode, nemlig en måling af alkoholkoncentrationen i blodet, som grundlag for de sanktionsbestemmelser, vi besluttede før sommerferien.

I Socialdemokratiet synes vi, det er en god idé netop for at få gennemført den vedtagne ændring af promillegrænsen. Vi synes også, det er en god idé, at der forud for ikrafttrædelsen af loven igangsættes en oplysningskampagne af Rådet for Større Færdselssikkerhed.

Derfor støtter vi i Socialdemokratiet trafikministerens lovforslag og anbefaler samtidig en hurtig udvalgsbehandling.

Erik Jacobsen (V):

Dette lovforslag, som tidligere er blevet behandlet og vedtaget uden om Venstre, viser nu, at det var en gang makværk og lovsjusk, der blev vedtaget.

Vi er dog tilfredse med, at ministeren er blevet klogere og har lyttet til nogle af Venstres synspunkter. Nedsættelsen af promillegrænsen fra 0,8 til 0,5 er vi fortsat imod. Det er ikke bevist, at disse lave promillegrænser, vi her taler om, forårsager flere ulykker. Måleudstyret volder det også problemer at finde frem til, i hvert tilfælde egnet måleudstyr.

Derudover er der særlig mange uafklarede spørgsmål i dette lovforslag, som vi ønsker nærmere belyst og afklaret under det kommende udvalgsarbejde.

Venstres endelige holdning til dette lovforslag vil derfor afhænge af det kommende udvalgsarbejde og de oplysninger, som her måtte fremkomme.

Brian Mikkelsen (KF):

Med dette lovforslag ønsker regeringen at sætte loven om nedsættelsen af promillegrænsen i kraft.

Det Konservative Folkeparti stemte i sin tid nej til loven. Vi ønskede ikke at sætte promillegrænsen ned fra 0,8 til 0,5, og det gør vi fortsat ikke. Det er vores faste overbevisning, at den nye grænse på 0,5 promille kun vil have én virkning, og det vil være at kriminalisere folk, som ikke er kriminelle.

Vi stemte ikke for promillegrænsenedsættelsen, fordi vi ikke tror på, at det har nogen virkning. Der er ikke nogen undersøgelser, hverken danske eller udenlandske, der belyser, at der